

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/56/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5608206449
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5011898025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Martiny Nemravovej, v právnej veci žalobcu: JURKI - HAYTON s.r.o., so sídlom Prístavná 2, 821 09 Bratislava, IČO: 31 332 251, proti žalovanému: AF-CAR, s.r.o., so sídlom Okoličianska 65, 031 04 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 399 621, právne zastúpenému advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri, s.r.o., so sídlom Velehradská 33, 821 08 Bratislava, adresa pre doručovanie: Ľubinská 3, 811 03 Bratislava, IČO: 35 922 907, v konaní o určenie práva vecného bremena, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/191/2008-187 zo dňa 22.9.2010 a opravnému uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/191/2008-199 zo dňa 15.11.2010, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/191/2008-187 zo dňa 22.9.2010 a opravné uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/191/2008-199 zo dňa 15.11.2010 p o t v r d z u j e .

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia v sume 74,61 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalovaného, advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri, s.r.o., so sídlom Velehradská 33, 821 08 Bratislava, pracovisko Ľubinská 3, 811 03 Bratislava, IČO: 35 922 907.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom č.k. 9Cb/191/2008-187 zo dňa 22.9.2010 okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému sa priznáva právo na náhradu trov konania vo výške 794,94 Eur, ktoré je žalobca povinný zaplatiť zástupcovi žalovaného, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na ust. § 151n, § 151o Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné a výpismi z listov vlastníctva Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Liptovský Mikuláš bolo preukázané, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti - stavby súpisné č. XXX - čerpacia stanica pohonných hmôt postavená na pozemku parc. č. KNC 752/23, mesto J. Q., katastrálne územie R.. Žalovaný je vlastníkom pozemkov parc. č. KNC 752/2 vo výmere 16.056 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. KNC 752/17 o výmere 440 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. KNC 752/23 vo výmere 245 m² - zastavané plochy a nádvoria, stavby súp. č. XXX - prevádzková budova postavená na KNC parc. č. 752/17 zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, mesto J. Q., Katastrálne územie R. (ako aj ostatných pozemkov a stavieb, ktoré nie sú dotknuté predmetom konania vymedzeným žalobcom parc. č. KNC 752/14 o výmere 239 m² - zastavané plochy, parc. č. KNC 752/18 vo výmere 66 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. KNC 752/19 vo výmere 739 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. KNC 752/20 vo výmere 62 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. KNC 752/21 vo výmere 44 m² - zastavané plochy a nádvoria, stavby súp. č. XXX na parc. KNC č. 752/14 - hala, súp. č. XXX na parc. KNC 752/19

- hala, súp. č. XXX na parc. KNC 752/21 - sklad, súp. č. XXX na parc. KNC 752/20 - umyváreň áut, súp. č. XXXX na parc. č. KNC 752/18 - čistička odpadových vôd). Vlastníkom pozemku parc. č. KNC 752/23, na ktorom je postavená stavba (čerpacia stanica pohonných hmôt) súp. č. XXX je žalovaný.

Geometrickým plánom Ing. X. P. zo dňa 5.7.2005 overeným Správou katastra Liptovský Mikuláš dňa 11.7.2005 č. 502/2005 boli z pozemkov vo vlastníctve žalovaného na liste vlastníctva č. XXX parc. č. KNC 752/2 vo výmere 16.056 m² - zastavané plochy a nádvoría oddelené, t.j. novovytvorené pozemky s parc. č. 752/2 vo výmere 1.347 m², parc. č. 752/36 vo výmere 28 m² (kiosk) pre vlastníka - užívateľa žalobcu, parc. č. 752/37 vo výmere 13 m² (iná stavba) pre vlastníka - užívateľa žalobcu, parc. č. 752/38 vo výmere 2.803 m² pre vlastníka - užívateľa žalobcu, parc. č. 752/39 vo výmere 1.470 m² pre vlastníka - užívateľa žalobcu, 752/40 vo výmere 393 m² pre vlastníka - užívateľa v 1-vici pre žalobcu, v 1-vici pre žalovaného, parc. č. 752/41 vo výmere 2 m² (informačný totem) pre vlastníka - užívateľa žalobcu, v ostatných dotknutých pozemkoch parc. č. KNC 752/17 vo výmere 440 m² a parc. č. KNC 752/23 vo výmere 245 m² ostal stav nezmenený oddeľovacím geometrickým plánom, len ako vlastník - užívateľ je v stave podľa geometrického plánu uvedený žalobca.

Žalobca, žalovaný a Dušan Fabian - AUTOTREND, Okoličné č. 65, Liptovský Mikuláš 031 01, IČO: 35 162 791 uzavreli dňa 23.6.2005 „Zmluvu o spoločnom postupe pri kúpe nehnuteľnosti a práve jej spätného odkúpenia“, predmetom ktorej bol spoločný postup pri odkúpení pozemkov v areáli R. od Slovenskej pošty, a.s. v Banskej Bystrici. Účastníci zmluvy vyhlásili, že sa zaväzujú pri odkupovaní pozemkov v areáli Slovenskej pošty, a.s. postupovať v súčinnosti, transparentne a nekonať proti druhému účastníkovi dohody. Žalobca sa napríklad zaviazal akceptovať predkupné právo Dušana Fabiana - AUTOTREND na odkúpenie pozemkov od Slovenskej pošty pod podmienkou, že Dušan Fabian - AUTOTREND mu odpredá pozemky pod čerpacou stanicou s manipulačnými plochami tak, ako je špecifikované v geometrickom pláne vypracovanom na základe dohody zmluvných strán geodetom pánom P., za cenu, za ktorú ich Dušan Fabian - AUTOTREND odkúpi od Slovenskej pošty a podobne. Žalovaný sa napríklad zaviazal, že bude aktívnym spoluúčastníkom investície voči Slovenskej pošte spolu s Dušanom Fabianom - AUTOTREND v rozsahu 50 %. Z podnetu žalovaného bude spracovaný návrh na dopravné riešenie a rozdeľovací geometrický plán pre pohyb vozidiel na čerpaciu stanicu žalovaného tak, aby nákladné vozidlá mali neobmedzený pohyb do vnútra a von z areálu pri tankovaní. Podkladom pre zmluvné konanie týkajúce sa uzatvorenia kúpnej zmluvy a výmery manipulačnej plochy bude geometrický plán vypracovaný pánom P. a následná zmluva o budúcej zmluve.

Okresný súd konštatoval, že predmet konania je vymedzený návrhom na začatie konania, ktorý nemôže prekročiť, t.j. priznať niektorému z účastníkov viac alebo niečo iné. Potom ako okresný súd podľa § 100 ods. 1 O.s.p. uviedol, že právne posúdenie veci sa javí podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka (t.j. ak nie je vlastníkom stavby zároveň vlastníkom príslušného pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príslušný pozemok), žalobca prostredníctvom právneho zástupcu reagoval zmenou návrhu na začatie konania s tým, že sa žalobca v konaní domáha určenia práva vecného bremena podľa § 151n tak, ako bolo uvedené v návrhu na začatie konania (čl. 1: § 151n a nasl. Občianskeho zákonníka; čl. 3: § 121n ods. 3 Občianskeho zákonníka, keď správne malo byť uvedené § 151n O.s.p.). Najmä zdôraznil, že návrhom na začatie konania sleduje zabezpečenie prevádzky čerpacej stanice vo vlastníctve žalobcu, lebo čerpaciu stanicu je možné prevádzkovať iba s ďalšími budovami na pozemkoch žalovaného a pozemkami vo vlastníctve žalovaného.

Okresný súd poukázal na ust. § 151n, § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že vecné bremeno sú vecnoprávne obmedzenia vlastníckeho práva žalovaného k nehnuteľným veciam v prospech žalobcu. Žalobca v žalobe na začatie konania žiadal určiť vecné bremeno v prospech vlastníka nehnuteľnosti súp. č. XXX na parcele KNC č. 752/23 v katastrálnom území R., tieto nerušene užívať, prevádzkať na nich opravy, údržbu, čo nezodpovedá vecnému bremenu podľa § 151n a nasl. Občianskeho zákonníka, ale ochrane vlastníckeho práva podľa § 123 a nasl. Občianskeho zákonníka, lebo sa vzťahuje na predmet vlastníckeho práva žalobcu, ktorým je nehnuteľnosť - stavba súp. č. XXX postavená na pozemku žalovaného parc. č. 752/23. Skutkovo žalobca v žalobe ochranu vlastníckeho práva netvrdil, ale nerušené užívanie, prevádzkanie opráv a údržby nehnuteľností žalobcu nezodpovedá vecnému

bremenu, preto v tejto časti žaloby nie je oprávnený a okresný súd žalobe vyhovieť nemohol, čo bolo dôvodom pre zamietnutie návrhu v tejto časti. Okresný súd zvýraznil, že nie je možné domáhať sa práva zodpovedajúceho ochrane práv vlastníka podľa § 123 a nasl. Občianskeho zákonníka titulom určenia práva vecného bremena.

Pokiaľ by sa aj práva nerušene užívať, prevádzať za nich opravy, údržbu vzťahovali na novovytvorené KNC parcely geometrickým plánom č. 54/2005, tieto presahujú právo vecného bremena a sú právami patriacimi, respektíve náležiacimi vlastníkovi a ide o práva na ochranu vlastníctva podľa § 123 a nasl. Občianskeho zákonníka, hoci žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností - pozemkov. Okresný súd uviedol, že je možné uvažovať o práve prechodu a prejazdu vozidlami, ale len cez príľahlý pozemok a v nevyhnutnej miere potrebnej na prevádzkovanie čerpacej stanice, čo však nezodpovedá užívaniu novovytvorenej parc. 752/38 (lebo nie je príľahlá).

Žalobca sa ďalej domáhal určenia v prospech vlastníka nehnuteľnosti - stavby súp. č. XXX, na parc. KNC č. 752/23, katastrálne územie R. práva prechodu a prejazdu vozidlami vlastnými, ako aj zákazníkymi v miere nevyhnutnej na prevádzku čerpacej stanice pohonných hmôt súp. č. XXX na parc. KNC č. 752/23 bez obmedzenia, čo zodpovedá povinnosti žalovaného niečo strpieť. Toto právo je spojené s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti stavby súp. KNC č. 772 na parc. č. 752/23, má prechádzať vlastníctvom veci aj na nadobúdateľa a má slúžiť na využívanie určitej konkrétnej nehnuteľnosti bez ohľadu na to, kto je jej vlastníkom. Žalobca sledoval zriadením vecného bremena možnosť bez obmedzenia prevádzkovať čerpaciu stanicu pohonných hmôt, postavenú na pozemku žalovaného, pričom žalobca je len vlastníkom stavby čerpacej stanice pohonných hmôt súp. KNC č. 772 na pozemku KN - C parc. č. 752/23 v kat. území R., mesto J. Q., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX Správy katastra Liptovský Mikuláš.

Okresný súd uviedol, že súd môže zriadiť vecné bremeno 1/ pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva rozdelením veci podľa § 142 ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo sa nevzťahuje na účastníkov konania, 2/ pri usporiadaní pomerov medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby na cudzom pozemku, t.j. neoprávnenej stavby podľa § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo rovnako nebolo predmetom súdneho konania, 3/ vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príľahlý pozemok, ak nie je vlastníkom stavby zároveň vlastníkom príľahlého pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo nebolo predmetom konania, pretože žalobca vecné bremeno spočívajúce v práve cesty cez príľahlý pozemok žalovaného nežiadal.

Ďalej okresný súd uviedol, že súd môže zriadiť vecné bremeno len v prípadoch, v ktorých mu to zákon výslovne dovoľuje a pri riešení usporiadania v prípade neoprávnenej stavby vždy, za náhradu, zriadením cesty cez príľahlý pozemok umožňujúci vlastníkovi pozemku prístup k nehnuteľnostiam za náhradu. Táto povinnosť vyplýva z čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd. Keďže toto vecné bremeno má účinky in rem, viaže sa na vlastníka stavby a nie na osobu, pričom je povinnosťou súdu vymedziť v rozhodnutí vecné bremeno tak, aby bol vlastníkom príľahlého pozemku dotknutý len v nevyhnutnej miere. Ak sa zriaďuje vecné bremeno k časti pozemku, vyznačí sa táto časť pozemku na geometrickom pláne.

Geometrický plán, ktorý bol predložený žalobcom, bol robený za účelom realizácie Zmluvy o spoločnom postupe pri kúpe nehnuteľností a práve spätného odkúpenia uzavretej medzi účastníkmi dňa 23.6.2005, ktorej zmluvnými stranami bol žalobca, žalovaný a Dušan Fabián - AUTOTREND, s miestom podnikania Liptovský Mikuláš, Okoličné č. 65, IČO: 36 162 791, ktorá je však absolútne neplatným právnym úkonom, lebo jej predmetom bol spoločný postup pri odkúpení pozemkov v „Areáli R. od Slovenskej pošty, a.s. v Banskej Bystrici“, pre neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka), lebo pozemky neboli v zmluve vymedzené (identifikované). Obsahom tejto zmluvy bolo usporiadanie vlastníctva účastníkov zmluvy po nadobudnutí vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v čase, keď žiaden z nich nebol vlastníkom predmetných nehnuteľností, čo nebolo medzi účastníkmi sporné. Z tohto dôvodu je predmetná zmluva absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, lebo nikto nemôže previesť na iného práva, ktoré sám nemá. Pritom práve na základe tejto dohody zo dňa 23.6.2005 bol spracovaný rozdeľovací geometrický plán. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že po

uzavretí zmluvy o spoločnom postupe pri kúpe nehnuteľnosti a práve jej spätného odkúpenia nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX KÚ Žilina, Správy katastra Liptovský Mikuláš, v k. ú. R., najmä KNC p.č. 752/2 - 16.056 m², zastavané plochy a nádvoría, p.č. KNC 752/17 - 440 m², zastavané plochy a nádvoría, p.č. KNC 752/23 - 245 m², zastavané plochy a nádvoría.

Náležitou návrhu na začatie konania, vzhľadom na predmet konania, je aj geometrický plán, ktorý je potom prílohou rozsudku, na základe ktorého kataster vyznačí zmeny v katastri nehnuteľností. Geometrický plán č. 54/2005 predložený žalobcom sledoval v čase jeho vyhotovenia úplne iný účel, a to rozdelenie pozemku - nehnuteľnosti pôvodnej KNC parc. č. 752/2 na novovytvorené parcely. Okresný súd skonštatoval, že pri zriadení vecného bremena sa nevytvárajú nové pozemky s novým KNC parcelným číslom, ale sa vychádza zo stavu vlastníctva v čase rozhodovania o vecnom bremene. Preto, keď sa žalobca domáhal zriadenia vecného bremena, mal tak urobiť na pôvodný, to je súčasný KNC stav a nie na novovytvárané parcely geometrickým plánom z pozemkov žalovaného. Geometrický plán, ktorý je prílohou rozsudku, ktorým súd zriaďuje vecné bremeno, nezodpovedá súčasnému stavu vlastníctva v katastri nehnuteľností. V rámci zriaďovania vecného bremena sa nevytvárajú nové parcely z pozemku vo vlastníctve žalovaného na návrh nevlastníka - žalobcu. K žalobe prípadne v priebehu konania mal žalobca predložiť geometrický plán, ktorého vyhotovenie by zodpovedalo stavu vlastníctva podľa katastra nehnuteľností, lebo vlastníkom dotknutých pozemkov navrhovaným zriadením vecného bremena parciel KNC č. 752/2, 752/17 a 752/23 je žalovaný. Z pozemkov parc. č. KNC 752/2 žiadal vytvoriť žalobca na základe geometrického plánu parcely č. 752/36, 752/37, 752/38, 752/40 a 752/41, ku ktorým žiadal zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby súp. č. XXX na pozemku parc. č. KNC 752/23.

Ak by došlo k zápisu vecného bremena podľa tohto geometrického plánu, súčasne by museli byť vytvárané aj nové KNC parcely. Ani po naznačenom právnom názore okresného súdu na posúdenie veci podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka nepredložil žalobca nový geometrický plán, ktorý by mal zachytávať skutočný stav podľa stavu KN-C, v ktorom sa mal rozsah vecného bremena vyznačiť na pozemkoch parc. č. KNC č. 752/2, 752/17 a 752/23.

Ďalšími dôvodmi, pre ktoré okresný súd nemohol vyhovieť žalobe, bolo to, že žalobca sa domáhal zriadenia vecného bremena k pozemku parc. č. KNC 752/17, na ktorom je postavená prevádzková budova súp. č. XXX, pričom pozemok aj budova je vo vlastníctve žalovaného. Žalobca tým sledoval možnosť používania sociálnych zariadení zamestnancami žalobcu a klientov žalobcu - čerpacej stanice pohonných hmôt. Domáhal sa zriadenia vecného bremena k pozemku parc. č. KNC 752/23, na ktorom je postavená čerpacia stanica pohonných hmôt so súpisným číslom XXX, ktorá je vo vlastníctve žalobcu, preto nebolo potrebné zriaďovať vecné bremeno k predmetnému pozemku, keďže vlastníkom stavby je žalobca, hoci aj postavená na pozemku žalovaného, legitimita tejto stavby nebola nikdy rozporovaná na rozdiel od kiosku a skladu, ktoré nie sú nehnuteľnosťami, lebo nie sú spojené so zemou pevnými základmi, čo nebolo medzi účastníkmi sporné. Nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom (§ 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Vecné bremeno je možné zriadiť iba vo vzťahu k nehnuteľnosti, ktorou nie je stavba, ktorá má len dočasný charakter, t.j. nie je spojená so zemou pevným základom kiosk - unimobunka, sklad - plechová buda, postavené na pozemku žalovaného, hoci aj podľa tvrdenia žalobcu slúžia účelu prevádzky čerpacej stanice pohonných hmôt, ktorá stavba čerpacej stanice je nehnuteľnosťou. Na geometrickom pláne je vyznačená cesta pod novým parcelným číslom 752/40, podľa súčasného stavu pozemok parc. č. KNC 752/2, lebo nejde o príľahlý pozemok k stavbe čerpacej stanice súp. č. XXX žalobcu na pozemku parc. č. 752/23 žalovaného (§ 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Vzhľadom k vyššie uvedenému právnomu posúdeniu veci okresný súd nevykonal dokazovanie ohľadkou na mieste samom, z dôvodu, že to nemalo význam pre zistenie skutkového stavu a právneho posúdenia veci, vzhľadom na nesporný a jednoznačne preukázaný stav vlastníctva nehnuteľností, najmä predložený geometrický plán 54/2005, z ktorého bol zrejмый stav na mieste samom, lebo okrem výkazu výmer obsahuje aj zameranie a nákras stavu na mieste samom. Okresný súd ďalej zvýraznil, že predmetné konanie je sporové, to znamená, že súd je viazaný žalobou, nemôže ju prekročiť a ani priznať žalobcovi niečo iné, než čoho sa domáhal. Bolo preto na účastníkoch, aby predkladali a

navrhovali dôkazy, predovšetkým geometrický plán, ktorý by bol prílohou rozsudku, na základe ktorého by boli vyznačené zmeny v katastri nehnuteľností, v zmysle vyznačenia rozsahu zriadeného vecného bremena, pokiaľ by ho súd zriadil. Zvýraznil, že nemôže nahrádzať vôľu účastníkov v súdnom konaní. V konaní žalobca žiadal zriadiť vecné bremeno, ktoré mu malo zabezpečiť nerušené prevádzkovanie čerpacej stanice, ale na zriadenie vecného bremena v rozsahu ním žiadanom nemá titul, t.j. právny dôvod. Vecným bremenom nie je možné nahrádzať záväzkové vzťahy medzi účastníkmi, keď jedna zo zmluvných strán neprejaví vôľu k vzniku záväzkového vzťahu. Z týchto dôvodov žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania, lebo mal vo veci plný úspech. Splnomocnený zástupca žalovaného uplatnil náhradu trov konania v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku

1/ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 31.3.2009 (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.5.2010),

2/ zastupovanie na pojednávaní pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš dňa 17.6.2009 (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.5.2010),

3/ zastupovanie na pojednávaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 22.9.2010 (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.6.2010).

Odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2009 je 1/13-ina výpočtového základu 53,49 Eur (§ 11 ods. 1 citovanej vyhlášky), teda odmena za dva úkony právnej služby poskytnuté v roku 2009 je 106,98 Eur. Odmena za jeden úkon právnej služby poskytnutý v roku 2010 je 55,49 Eur (§ 11 ods. 1 citovanej vyhlášky). Spolu je odmena 162,47 Eur. Tzv. režijný paušál za dva úkony právnej služby po 6,95 Eur poskytnuté v roku 2009 je 13,9 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky). Režijný paušál za jeden úkon právnej služby poskytnutý v roku 2010 je 7,21 Eur. Spolu režijný paušál za rok 2009 a 2010 je 21,11 Eur. Súčtom odmena a tzv. režijný paušál = 183,58 Eur. Cestovné výdavky (§ 16 ods. 4 citovanej vyhlášky) sú pri priemernej spotrebe použitého motorového vozidla 8,5 litra na 100 km, suma základnej náhrady za 1 km jazdy 0,183 Eur podľa opatrenia č. 632/2008 Z.z., a to dňa 17.6.2009, 0,183 Eur x 590 km = 107,97 Eur, 8,5 l : 100 km x 1,109 Eur = 0,09 Eur x 590 km = 53,10 Eur, súčtom 161,07 Eur. Za deň 22.9.2010 základná náhrada 0,183 Eur x 590 km = 107,97 Eur, 8,5 l : 100 km x 1,124 Eur = 0,10 Eur x 590 km = 59 Eur, súčtom 166,97 Eur. Celkom spolu cestovné za 17.6.2009 a 22.9.2010 v sume 328,04 Eur. Náhrada za stratu času za čas strávený z miesta sídla advokáta a späť (§ 17 ods. 1 citovanej vyhlášky je 17.6.2009 za 12 začatých polhodín po 11,59 Eur 139,08 Eur a 22.9.2010 za 12 začatých polhodín po 12,02 Eur je 144,24 Eur. Spolu náhrada za stratu času 383,32 Eur. Spolu je odmena a náhrada hotových výdavkov 794,94 Eur zvýšená o 19 % DPH (§ 18 ods. 3 vo výške 945,98 Eur).

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie. V odôvodnení k dôvodu zamietnutia žaloby, a to z dôvodu nesúladu medzi petitom žaloby a jeho právnu kvalifikáciou, poukázal na to, že účelom žaloby je snaha žalobcu dosiahnuť uloženie povinnosti žalovanému. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR pod sp. zn. 22 Cdo 659/2005 zo dňa 24.05.2006 a vyslovil, že je na súde, aby uplatnenej požiadavke žalobcu určil procesnoprávnu formu práve vo výroku jeho rozsudku a je na súde, akým spôsobom bude formulovať výrok jeho rozhodnutia pri samozrejmom rešpektovaní požiadavky, aby vo výroku vyjadril to, čoho sa žalobca v konaní skutočne domáhal a nedošlo k obsahovej zmene žalobcom uplatneného nároku. Uviedol, že nie je možné pripustiť takú formalizáciu civilného procesu, aby súdne konanie vyústilo do vydania rozhodnutia, ktoré by bolo materiálne nevykonateľné. Ďalej okrem iného uviedol, že vzťah medzi rozsudkom a žalobou sa nevyčerpáva len tým, že triedenie petitov a enunciátov je v podstate zhodné. Tento vzťah je daný taktiež tým, že rozsudok je vo svojej podstate i odpoveďou na to, či žalobou uplatnený nárok je, alebo nie je oprávnený, čo neznamena, že rozsudok musí vo svojom výroku doslova prevziať žalobný petit, pokiaľ je tento formulovaný nevhodne, ale súd ho môže vhodným spôsobom opraviť. Uviedol, že pokiaľ sa okresný súd v danej veci nesprávne cítil viazaný právnu kvalifikáciou nároku a riešil otázku spôsobom, či tento zodpovedá ochrane vlastníctva podľa § 123 a nasl. Občianskeho zákonníka, alebo zriadeniu vecného bremena podľa § 151o, či n Občianskeho zákonníka, pokiaľ tento nárok bol uplatnený vecne správne a zrozumiteľne. Okresný súd sa touto otázkou zaoberal len formálne a procesne a nezaoberal sa hmotnoprávnym nárokom. K

otázke náhrady za prípadné vecné bremeno vyslovil názor, že ak aj petit žaloby sa tejto povinnosti voči žalobcovi nedomáha, táto samotná skutočnosť nemôže diskvalifikovať žalobu. Rovnako nesúhlasil so záverom ohľadom existencie relevantného označenia pozemkov, pretože geometrický plán, ktorý žalobca priložil k žalobe, má všetky znaky verejnej listiny a je súčasťou zbierky katastrálneho operátu a v prípade rozhodnutia súdu by bol súčasťou rozsudku. Zvýraznil, že žiaden z účastníkov konania nespochybnil vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom sporu, ako i, že žalobca nemá právnu silu vyhotoviť súdom požadovaný geometrický plán a tento zapísať do listiny osvedčujúcej vlastníctvo k dotknutým nehnuteľnostiam bez súhlasu a aktívnej spolupráce žalovaného. Čo sa týka dôvodu pre zamietnutie žaloby, a to bezdôvodnú šírku uplatneného nároku, okrem iného aj na príľahlú parcelu, uviedol, že žalobca sa domáhal plnenia v rozsahu, ktorý zodpovedal predchádzajúcej dohode zmluvy o spoločnom postupe pri odkúpení areálu, pričom žalovaný v tejto dohode s takýmto rozsahom súhlasil. Hoci je táto dohoda t.č. pre uplynutie času neúčinná, pre potreby žalobcu ako prevádzkovateľa čerpacej stanice zostali v rovnakom rozsahu, ako boli v zmluve odsúhlasené a z tohto dôvodu uplatnil nárok v žalovanom rozsahu, ktorý kopíruje rozsah z tejto zmluvy. Žalovaný ako vlastník môže namietat príliš veľký rozsah povinností a môže sa domáhať jeho zníženia. Otázka rozsahu jeho povinností bude predmetom dokazovania.

K doručenému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu. Mal za to, že okresný súd nikde v odôvodnení nevyjadril názor, že sa cítil byť viazaný právnu kvalifikáciou nároku, práve naopak, uviedol v zmysle § 100 ods. 1 O.s.p., že sa mu právne posúdenie veci javí podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, teda vyjadril svoj názor na právnu kvalifikáciu uplatneného nároku. Žalovaný sa stotožnil s právnym názorom súdu, že predmet konania je vymedzený návrhom na začatie konania, ktorý okresný súd nemôže prekročiť. Toto však nesúvisí s právnu kvalifikáciou ani s formuláciou petitu, ale s jeho samotným obsahom. Podľa názoru žalovaného správnym záverom okresného súdu bolo to, že žalobca žiadal vecné bremeno, aké mu podľa zákona nebolo možné priznať, pretože žiadal vecné bremeno v rozsahu, aby mohol nehnuteľnosti „nerušene užívať, prevádzať na nich opravy, údržbu“, čo nezodpovedá obsahu pojmu vecného bremena, ale obsahovým vymedzením pojmu vlastníckeho práva. Nie je možné zriadiť vecné bremeno nerušeného užívania nehnuteľnosti, nárok teda nebol uplatnený vecne správne a zrozumiteľne. Žalovaný ďalej poukázal na to, že súčinnosť s vlastníkom nehnuteľnosti je pri vyhotovovaní geometrických plánov potrebná len v prípade, ak by bolo nehnuteľnosti nutné zamerať priamo na mieste a musel by byť umožnený prístup na nehnuteľnosť, čo nebol tento prípad. Geometrický plán totiž sám o sebe je len technickým podkladom a nezakladá žiadne práva, povinnosti ani právne vzťahy. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalobcu, že nemohol zabezpečiť geometrický plán, ktorý by mohol súdu slúžiť v prípade vyhovieť žalobe zápisu práv zodpovedajúcim vecnému bremenu. Napokon, samotný Geometrický plán č. 54/2005 bol vyhotovený v čase, keď ani žalovaný ešte nebol vlastníkom dotknutých pozemkov. Čo sa týka tvrdení žalobcu vo vzťahu k predchádzajúcej dohode zmluvy o spoločnom postupe, tak uviedol, že tieto sú právne aj vecne mylné, keďže žalobca žiadal priznať vecné bremeno v rozsahu, v akom ho nebolo možné priznať, t.j. nad rámec zákona. Vecné bremeno nemohol súd priznať smerom k užívaniu načerno postavených nehnuteľností - kiosku a skladu, a ani v rozsahu, v akom obsahovo zodpovedá vlastníckemu právu. Nemohol rovnako priznať ani právo prejazdu a prechodu cesty na pozemku KNC 752/2, lebo nejde o príľahlý pozemok k stavbe čerpacej stanice súp. č. XXX. Vecné bremeno nebolo možné zriadiť ani k pozemku parc. č. KNC 752/17, na ktorom je postavená prevádzková budova súp. č. XXX, keďže pozemok aj budova sú vo vlastníctve žalovaného, žalobca nemá žiadny právny nárok na zriadenie vecného bremena k týmto nehnuteľnostiam. Vecné bremeno nebolo možné priznať ani z dôvodu, že ho žalobca požaduje na základe geometrického plánu, ktorý je neaktuálny a počítá so zriadením nových parciel a nemá žiadne opodstatnenie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

Okresný súd Liptovský Mikuláš opravným uznesením č.k. 9Cb/191/2008-199 zo dňa 15.11.2010 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/191/2008-187 zo dňa 22.9.2010 sa opravuje vo: 1/ výrokovej časti o trovách konania nasledovne: „Žalovanému sa priznáva právo na náhradu trov konania vo výške 945,98 Eur, ktoré je žalobca povinný zaplatiť zástupcovi žalovaného, do troch dní od právoplatnosti rozsudku“. 2/ odôvodnení na strane 9 rozsudku v časti trov konania - výšky náhrady za stratu času právneho zástupcu žalovaného tak, že má správne byť: „283,32 Eur“. V ostatnej časti zostáva rozsudok nezmenený. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci rozhodol dňa 22.9.2010 rozsudkom č.k. 9Cb/191/2008-187. Faxovým podaním zo dňa 12.11.2010 právny zástupca žalovaného požiadal o vykonanie opravy výroku rozsudku v časti celkových priznaných

trov konania, nakoľko suma trov uvedená vo výroku vo výške 794,94 Eur nie je v súlade s odôvodnením rozsudku, kde boli trovy žalovanému priznané v celkovej výške 945,98 Eur. Okresný súd poukázal na ust. § 164 O.s.p. a uviedol, že z podnetu právneho zástupcu žalovaného zistil, že v časti rozhodovania o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. boli žalovanému priznané trovy právneho zastúpenia, a to: 1. odmena vo výške 162,47 Eur, 2. tzv. režijný paušál vo výške 21,11 Eur, 3. cestovné výdavky vo výške 328,04 Eur, 4. náhrada za stratu času vo výške 383,32 Eur. Spolu okresný súd žalovanému priznal trovy konania 794,94 Eur + 19 % DPH, to je 151,04 Eur = 945,98 Eur. Vzhľadom na to, že výrok rozsudku č.k. 9Cb/191/2008-187 zo dňa 22.9.2010 je v zjavnom rozpore s jeho odôvodnením, keď išlo o zrejmu nesprávnosť a z tohto dôvodu vykonal dodatočnú opravu meritórneho rozhodnutia. Zároveň z vlastnej činnosti zistil, že v odôvodnení rozsudku (strana 9) je nesprávne uvedená náhrada za stratu času právneho zástupcu žalovaného, keď jej výška za rok 2009 bola 139,08 Eur a v roku 2010 144,24 Eur, spolu teda 283,32 Eur, pričom v odôvodnení rozhodnutia uviedol sumu 383,32 Eur. Tým, že išlo o chybu v počítaní, okresný súd vykonal opravu aj tejto časti svojho rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal, že žalovaný si uplatnil cestovné výdavky podľa § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a opatrenia 632/2008 Z.z., a to dvakrát sumu 107,97 Eur za účasť na pojednávaníach dňa 17.6.2009 a 22.9.2010, t.j. spolu 215,94 Eur. Okrem toho vyčíslil ďalšie cestovné výdavky v sume 53,10 Eur za 17.6.2009 a 59 Eur za 22.9.2010, t.j. spolu 112,10 Eur. Keďže si žalovaný uplatňuje svoje cestovné výdavky podľa § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a opatrenia 632/2008 Z.z., nebolo mu jasné, prečo mu okresný súd priznal ďalšie cestovné výdavky, čo predstavujú tieto výdavky, nakoľko tieto nie sú v rozsudku bližšie určené. V trovách nebol preukázaný typ vozidla, spotreba, vlastníctvo vozidla a druh pohonnej hmoty. Navrhoval žalovanému priznať cestovné výdavky 13,43 Eur, čo predstavuje cenu za jednosmerný vlakový lístok z Bratislavy do Liptovského Mikuláša, t.j. spolu 53,72 Eur. Rovnako namietal platenie DPH žalovanému, keďže mu nebolo známe, od kedy je právny zástupca žalovaného registrovaný ako platca DPH. Zároveň nie je uvedené číslo účtu, na ktorý má plniť trovy konania v prípade jeho neúspechu.

K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

Krajský súd výzvou zo dňa 06.08.2012 vyzval právneho zástupcu žalovaného na predloženie osvedčenia o platení DPH.

Žalobca e-mailovým podaním zo dňa 11. septembra 2012 zaslal svoje písomné vyjadrenie a listinné dôkazy, a to uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/50/2009 zo dňa 17.3.2009, Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. EX 267/2009 zo dňa 22.7.2009, Doplnujúce upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. EX 267/2009 zo dňa 03.08.2009, Úradný záznam sp. zn. EX 367/2009 zo dňa 16.6.2011 (listinné dôkazy na č.l. 243 - 256 spisu), Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 12.08.2009, Vyjadrenie oprávneného (žalobcu) vo veci sp. zn. 8Er 343/09-19, uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8Er/343/2009-43 zo dňa 19.01.2010, Odvolanie oprávneného (v tomto prípade žalobcu) zo dňa 07.05.2010 proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 19.01.2010, č.k. 8Er/343/2009-43, vyjadrenie oprávneného (v tomto prípade žalobcu) k sp. zn. 8Er/343/2009-43, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoE/66/2010-63 zo dňa 31. augusta 2010, Oznámenie zo dňa 07.07.2011 Okresného súdu Liptovský Mikuláš, Návrh na zastavenie exekúcie, Návrh na odklad exekúcie oprávneného (v tomto prípade žalobcu) zo dňa 09.06.2011, Späťvzatie návrhu na zastavenie exekúcie, Späťvzatie návrhu na odklad exekúcie zo dňa 16.06.2011 (listinné dôkazy na č.l. 262 - 288 spisu). V písomnom vyjadrení zo dňa 10.9.2012, nachádzajúcom sa na č.l. 259 - 260 spisu žalobca uviedol, že zasiela vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného zo dňa 13.12.2010 s tým, že sa nestotožňuje s vyjadrením žalovaného, že „nie je možné zriadiť vecné bremeno nerušeného užívania nehnuteľnosti, nárok teda nebol uplatnený vecne správne a zrozumiteľne“. Bol toho názoru, že vecné bremeno je zapísateľné v takej forme, v akej je navrhnuté, lebo vychádza z reálnej situácie, ktorá je poznačená dennými atakmi žalovaného proti prevádzke - čerpacej stanici a jej údržbe. Bez pravidelnej údržby nie je možné čerpaciu stanicu prevádzkovať a predávať pohonné hmoty. Poukázal na to, že bola začatá exekúcia dňa 24.4.2009 a až dňa 16.6.2011 bolo dohodnuté, za účasti žalovaného, riešenie na Exekučnom úrade JUDr. Šutliaka v J. Q.. Poukázal na predložené dôkazy k písomnému vyjadreniu. Ďalej uviedol, že významnou časťou dohody je, že žalovaný AF-CAR, s.r.o. uznal v plnom rozsahu

Geometrický plán č. 54/2005 zo dňa 5.7.2005 vyhotovený X. Q., GEOPLÁN, Prekážka 726/27, Liptovský Hrádok, IČO: 34 842 471, úradne overený dňa 11.7.2005 pod číslom 502/2005 Správou katastra Liptovský Mikuláš. Tento prejav vôle žalovaného je jednoznačným súhlasom s užívaním nehnuteľnosti v súlade s návrhom žalobcu o vecnom bremene. Ďalej uviedol, že vlastníctvo nehnuteľnosti - stavby je rovnocenné s vlastníctvom pozemku, a pokiaľ sú zo strany vlastníka pozemku robené prekážky k užívaniu stavby, je toho názoru, že toto vlastníctvo stavby by malo byť chránené vecným bremenom, s ktorým sa podľa názoru žalobcu stotožňuje aj žalovaný.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a za rešpektovania ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom boli rozsudok okresného súdu a opravné uznesenie okresného súdu potvrdené ako vecne správne rozhodnutia podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/56/2011-229 zo dňa 15.08.2012 a doručovanie upovedomenia o termíne verejného vyhlásenia rozsudku žalobcovi a žalovanému prostredníctvom ich právnych zástupcov (zrušenie plnomocenstva právneho zástupcu žalobcu, žalobcom oznámené krajskému súdu e-mailom dňa 11. septembra 2012) s tým, že podľa ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 04. septembra 2012, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline v spojení s ust. § 211 ods. 2 O.s.p.

Podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Na základe aplikácie vyššie citovaného zákonného ustanovenia bol napadnutý rozsudok a opravné uznesenie okresného súdu posudzované v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, obsahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 11.11.2010 a odvolaní doručenom okresnému súdu dňa 17.12.2010 (č.l. 202-205, 217-218 spisu) a z nich len tých dôvodov, ktoré nemali charakter novotvrdených skutočností oproti tvrdeniam a skutočnostiam, ktoré boli uvádzané pred súdom prvého stupňa.

V súvislosti s odvolacími dôvodmi žalobcu, ktoré sa vzťahovali k výrokovej časti rozsudku okresného súdu, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, krajský súd uvádza, že ako rozhodné bolo posúdenie uplatneného nároku žalobcu vo väzbe na dôkazný stav zistený vykonaným dokazovaním, ktorým bol krajský súd viazaný podľa ust. § 213 ods. 1 O.s.p., keďže nebola preukázaná žiadna z výnimiek uvádzaných, okrem odsekov 2 až 7 ust. § 213 O.s.p.. Nepochybne s uplatneným nárokom žalobcu, ktorým bolo určenie a zriadenie vecného bremena na žalobcom špecifikované nehnuteľnosti v podanej žalobe, v spojení so zmenou návrhu zo dňa 21.7.2009 (č.l. 120-121 spisu), bola spojená dôkazná povinnosť žalobcu podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie meritórneho výroku rozsudku súdu prvého stupňa o zamietnutí žaloby. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové tvrdenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, ako vec právne posúdil a z akých dôvodov.

Len na zdôraznenie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu a len k odvolacím dôvodom žalobcu krajský súd uvádza nasledovné. Vo vzťahu k námietke nesprávneho právneho posúdenia prvostupňovým súdom z dôvodu nesúladu medzi petítom žaloby a jeho právnou kvalifikáciou, s odkazom

na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22 Cdo 659/2005 zo dňa 24.05.2006, s tým, že je na súde, aby uplatnenej požiadavke žalobcu určil procesnoprávnu formu práve vo výroku jeho rozsudku, považuje krajský súd za podstatné uviesť, že požiadavku, aby bolo zo žaloby známe, čoho sa domáha, nemožno vykladať tak, že by žalobca bol povinný urobiť súdu návrh na znenie výroku, teda, že ust. § 79 ods. 1 O.s.p. žalobcovi neukladá formulovať návrh rozsudku, avšak z návrhu na začatie konania musí byť dostatočne zjavné, čoho sa žalobca domáha, je potrebné určite a zrozumiteľne označiť spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo povinnosti, ktorá má byť rozhodnutím súdu uložená žalovanému. V danom prípade, pokiaľ sa žalobca domáhal určenia práva vecného bremena v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p., bol povinný opísať rozhodujúce skutočnosti, označiť dôkazy tak, aby z nich bolo zrejmé jasným spôsobom zriadenie vecného bremena v dostatočne identifikovanom rozsahu ku konkrétnym nehnuteľnostiam. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd i na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. Obdo V 68/2001, podľa právnej vety ktorého rozhodnutia v bode 2, občianske súdne konanie je ovládané dispozíciou zásadou. Platí teda, že súd je viazaný žalobou, nemôže preto žalobcovi priznať viac, než požadoval v žalobnom petite a žalovanému nemôže uložiť inú povinnosť, než žalobcom navrhovanú. Opačný postup by bol v rozpore s ust. § 79 a nasl. O.s.p.. Práve k § 79 ods. 1 O.s.p. je potrebné vo všeobecnej rovine uviesť, že v rámci procesných princípov, na ktorých stojí občianske súdne konanie, je žalobca dominus litis (pán sporu), ktorý v procesnoprávnej rovine má zodpovednosť za ochranu svojich práv, pričom na strane žalobcu sa táto zodpovednosť ako účastníka konania premieta do jeho povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti tak, ako vyplývajú z ust. § 79 ods. 1, § 120 ods. 1, 4 O.s.p.. Realizáciou týchto povinností zo strany žalobcu v rovine povinnosti tvrdenia je predovšetkým vyjadrenie jeho nároku a v tomto prípade jeho žaloba o určenie práva vecného bremena jeho vymedzením v žalobe. Teda v danom prípade bolo potrebné navrhované vecné bremeno jednoznačným spôsobom zdefinovať a zdôvodniť ho, vo vzťahu k nehnuteľnostiam, na ktoré ho žiadal žalobca zriadiť. Práve nielen pre samotný petit bolo rozhodujúce vymedzenie daného konania, vymedzenie skutočností, ktorými sa definuje dôvodnosť tohto nároku (zriadenie vecného bremena), keďže práve tieto údaje sú rozhodujúcou skutočnosťou podľa § 79 ods. 1, 2 O.s.p. pre úvahu súdu o tom, na akom podklade má rozhodnúť, teda pre vymedzenie tohto konania, pre rozsah a špecifikáciu vecného bremena a vo vzťahu k jednotlivým nehnuteľnostiam pre posúdenie súdu, či navrhované zriadenie vecného bremena zodpovedá právnej úprave v zmysle § 151n Občianskeho zákonníka, teda akým spôsobom okresný súd vykoná hmotnoprávnu kvalifikáciu uplatneného nároku. V tejto súvislosti súhlasí krajský súd s postupom prvostupňového súdu, ktorý v rámci svojho konania za aplikácie ust. § 100 ods. 1 O.s.p. uviedol, aké sa mu javí právne posúdenie veci a zvýraznil právnu kvalifikáciu v zmysle § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, v dôsledku ktorého postupu došlo i k podanej zmene žaloby právnym zástupcom žalobcu. Pokiaľ okresný súd predmet konania vymedzený žalobou vo väzbe na zmenu žaloby, t.j. rozsah vecného bremena, ktorým žalobca sledoval zabezpečenie prevádzky čerpacej stanice vo vlastníctve žalobcu (podľa žalobcu čerpaciu stanicu je možné prevádzkovať iba s ďalšími budovami na pozemkoch žalovaného a pozemkami vo vlastníctve žalovaného) zhodnocoval cez právnu úpravu v § 151n Občianskeho zákonníka v spojení s § 151o ods. 3, jeho postup bol procesne i vecne správny.

K odvolaciemu dôvodu posúdenia absencie geometrického plánu, ktorý by zodpovedal stavu vlastníctva podľa katastra nehnuteľností, súhlasí krajský súd so záverom prvostupňového súdu, že náležitou návrhu na začatie konania, vzhľadom na predmet konania, a to určenie práva vecného bremena, je aj geometrický plán, ktorý je potom prílohou rozsudku a na základe ktorého kataster vyznačí zmeny v katastri nehnuteľností, pričom pri zriadení vecného bremena sa nevytvárajú nové pozemky s novým KNC parcelným číslom, ale vychádza sa zo stavu vlastníctva v čase rozhodovania o vecnom bremene. Preto, pokiaľ sa žalobca domáhal zriadenia vecného bremena, bolo potrebné tento návrh vykonať na pôvodný, teda súčasný stav KNC a nie na novovytvárané parcely, pretože Geometrický plán č. 54/2005, predložený žalobcom, nezodpovedá stavu vlastníctva v katastri nehnuteľností k momentu rozhodovania prvostupňového a ani odvolacieho súdu.

Pokiaľ žalobca namietal nesprávne posúdenie dôvodu pre zamietnutie žaloby, a to bezdôvodnú šírku uplatneného nároku, okrem iného i na príľahlú parcelu, súhlasí krajský súd s postupom prvostupňového súdu, ktorý žalobcom uplatnený nárok o určenie práva vecného bremena zhodnocoval nielen v rozsahu uplatnenom žalobcom, k jednotlivým parcelám, ale i vo väzbe na žalobcovu tvrdenie o dôvodnosti zriadenia vecného bremena za účelom zabezpečenia nerušeného prevádzkovania čerpacej stanice, čo vyústilo k procesnému a hmotnoprávnemu záveru pre nezriadenie práva vecného bremena. Stotožňuje

sa krajský súd so záverom okresného súdu, že neexistuje právny dôvod pre zriadenie žalobcom navrhovaného vecného bremena a zdôrazňuje, že účelom zriadenia vecného bremena nie je vzájomné usporiadanie vzťahov vlastníka pozemku a príslušných budov, ale v nevyhnutnom obsahu len obmedzenie vlastníka. Vo vzťahu k podanej žalobe žalobcu v spojení so zmenou žaloby je zrejmé, že návrh žalobcu smeroval práve k naplneniu Zmluvy o spoločnom postupe pri kúpe nehnuteľnosti a práve jej spätného odkúpenia zo dňa 23.6.2005. V konaní bolo preukázané, medzi účastníkmi nesporné, čo potvrdil i sám žalobca v podanom odvolaní, že predmetná dohoda je pre uplynutie času neúčinná a nárok v žalovanom rozsahu kopíruje rozsah z vyššie označenej zmluvy. Je potrebné uviesť, že ak žalobca podaným návrhom sledoval naplnenie tejto zmluvy, ktorá sa nestala účinnou na základe geometrického plánu, ktorý bol vykonávaný len pre účely tejto zmluvy, nie je možné podanou žalobou obchádzať tento účastníkmi nenaplnený právny vzťah.

Na základe uvedeného prijal krajský súd záver, že okresný súd vo veci správne postupoval, keď rozhodoval o žalobe žalobcu v tom rozsahu uvedenom v žalobe v spojení so zmenou návrhu.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že ťažisko dokazovania a z neho vyodených skutkových a právnych záverov okresného súdu v danej veci spočívalo na dôkazoch a tvrdeniach priamo účastníkmi produkovaných a predkladaných v danom konaní. Krajský súd tiež zdôrazňuje, že daná sporová vec nepredstavovala výnimočný prípad pre postup okresného súdu podľa § 120 ods. 1 veta tretia O.s.p. o možnosti vykonania výnimočne aj iných dôkazov, ako navrhli účastníci, ak by ich vykonanie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Z úpravy § 153 ods. 1 O.s.p. tiež vyplýva, že súd rozhoduje o veci na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov. Z týchto záverov bol preto rozsudok okresného súdu potvrdený v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. za aplikácie § 219 ods. 2 O.s.p. s tým, že v podrobnostiach sa odkazuje na zdôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu.

Vo veci okresný súd vydal opravné uznesenie v súlade s ust. § 164 O.s.p., ktorým opravil zrejmu nesprávnosť pri vyčíslení trov konania, a to trov právneho zastúpenia právneho zástupcu žalovaného. Vo vzťahu k podanému odvolaniu žalobcom rovnako poukazuje krajský súd na ust. § 212 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého je odvolací súd rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Žalobca v podanom odvolaní namietal nesprávne priznanie trov konania, a to trov právneho zastúpenia v rovine náhrady cestovného za použitia osobného motorového vozidla a vyčíslenej DPH.

Vo vzťahu k priznanej náhrade cestovného stotožňuje sa krajský súd s postupom prvostupňového súdu, ktorý vychádzal z ust. § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s opatrením MPSVaR SR č. 632/2008 Z.z., keďže žalobca v rámci konania o náhrade trov konania, ktoré je návrhovým konaním, pre ktoré aplikovateľné ust. § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. splnil svoju dôkaznú povinnosť a cestovné v uplatnenej výške preukázal. Z Osvedčenia vozidla nachádzajúceho sa na č.l. 185 spisu krajský súd zistil, že právny zástupca žalobcu v rámci dopravy použil osobné motorové vozidlo zn. Audi, evidenčné číslo LM683BO v zmysle zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v spojení s opatrením MPSVaR SR č. 632/2008 Z.z... Na výzvu krajského súdu doložil i právny vzťah k vozidlu. Priznaná náhrada prvostupňových trov v rámci cestovného tak pozostávala z náhrady za použitie osobného motorového vozidla za účasť na pojednávaní pred okresným súdom dňa 17.6.2009 na trase Liptovský Mikuláš - Bratislava a späť, základná náhrada za 1 km 0,183 Eur x 590 km = 107,97 Eur, náhrada spotrebovaných hmôt v zmysle osvedčenia o vozidle 8,5 l : 100 km x 1,109 Eur = 0,09 Eur x 590 km = 53,10 Eur, spolu 161,07 Eur. Náhrada cestovného za účasť na pojednávaní pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš dňa 22.9.2010, základná náhrada 0,183 Eur x 590 km = 107,97 Eur náhrada spotrebovaných hmôt 8,5 l : 100 km x 1,124 Eur = 0,10 Eur x 590 km = 59 Eur, spolu dôvodné cestovné za deň 22.9.2010, v sume 166,97 Eur. Súčtom dôvodná náhrada cestovného za použitia osobného motorového vozidla v sume 328,04 Eur. K námietke žalobcu o nesprávnom priznaní 19 % DPH poukazuje krajský súd na doložené Osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty na č.l. 236 spisu zo strany právneho zástupcu žalovaného, z ktorého bolo zistené, že žalovaný je platiteľom dane od 1. októbra 2005. Preto, pokiaľ prvostupňový súd v rámci trov konania priznal i 19 % DPH, jeho postup bol vecne správny a krajským súdom potvrdený podľa ust. § 219 ods.1 O.s.p. a tento postup zodpovedá i zneniu ust. § 18 vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v písomnom vyjadrení k odvolaniu súčasne s vyčíslením trov odvolacieho konania. Priznaná náhrada trov pozostávala z odmeny za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 13.12.2010, 1 x 55,49 Eur, 1x režijný paušál 7,21 Eur + 19% DPH = 11,91Eur. Súčtom dôvodné trovy odvolacieho konania 74,61 Eur.

Krajský súd uvádza, že v záhlavovej časti rozsudku nebol uvedený právny zástupca žalobcu vzhľadom k tomu, že žalobca e-mailovým podaním zo dňa 11. septembra 2012 oznámil, že ruší v plnom rozsahu Plnú moc pre JUDr. Vojtech Kubal, S. X, XXX XX O. a žiadal, aby všetka korešpondencia bola zasielaná na adresu spoločnosti. Tento postup krajského súdu je v súlade s ust. § 28 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.